

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 760/2020
08.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ... из ..., чији је пуномоћник Владимир Матић, адвокат из ..., против туженог СП "Ласта" д.о.о. Лазаревац, чији је пуномоћник Миле Ранкић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 140/19 од 04.11.2019. године, у седници одржаној 08.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца Радоја Влаховића из Лазревца, изјављена против пресуде Апелационог суда Београду Гж1 140/19 од 04.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 67/18 од 05.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи, као незаконито, решење о отказу туженог бр. ... од 09.10.2015. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. ... од 20.06.2003. године. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца да се обавезе тужени да врати тужиоца на радно место Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да плати туженом на име трошкова парничног поступка износ од 106.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда Београду Гж1 140/19 од 04.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 67/18 од 05.12.2018. године, у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Лазаревцу П1 67/18 од 05.12.2018. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на радно место Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, и допуну ревизије, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 87/18), па је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је, почев од 20.06.2003. године, код туженог обављао послове ..., на основу уговора о раду бр. ... Упозорењем бр. ... од 29.09.2015. године, које је примио дана 30.09.2015. године, тужилац је обавештен да су се стекли услови за отказ уговора о раду, због повреде радне обавезе – злоупотреба положаја и прекорачења датог овлашћења из члана 69. став 2. тачка 18. и повреде радне обавезе – неизвршавање, несавесно, неблаговремено, некавалитетно и немарно извршавање радних обавеза из члана 67. став 2. тачка 1. Колективног уговора туженог. Упозорење и решења о отказу уговора о раду, садрже детаљна образложења разлога на којима су ти акти засновани. Према садржини решења тужене бр. ... од 09.10.2015. године, тужиоцу је отказан уговор о раду бр. ... од 20.06.2003. године, пошто је горе наведене повреде радне обавезе извршио тако што је дана 19.07.2015. године, када је обавештен од стране теренског контролора ББ да је кондуктер ВВ у аутобусу на линији ...-..., учинила неправилност у раду, јер на картама које је издавала није ставила исправан датум, против исте није поднео пријаву због повреде радне обавезе, али није примио новац који је контролар дала, у износу од 3000,00 динара, за неподношење пријаве. Даље, дана 25.09.2015. године, када је обавештен од стране контролора ГГ и ДД, да возач аутобуса ЂЂ на линији ...-..., није имао истакнути бец, како је прописано Правилником о посади возила и наредбом директора бр. ... од 28.04.2006. године, није процесуирао назначену пријаву са констатованим неправилностима и доставио је директору. Поред тога, дана 19.08.2015. године, када је обавештен од стране контролора ДД, ЕЕ и ЖЖ, да су затекли неправилност код возача аутобуса ЗЗ, у том смислу што су у возилу затечена четири путника са неисправним картама, а након што су контролори неправилности констатовали у радном листу и исте, заједно са осталом документацијом предали, није написао пријаву против возача ЗЗ, нити је доставио директору предузећа.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца, да се поништи, као незаконито, решење туженог којим му је отказан уговор о раду, а тужени обавезе да га врати на рад.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то, између осталог, ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

Према одредби члана 180. став 1. истог Закона, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду, у случају из члана 170. став 2. и 3. овог Закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. У упозорењу из става 1. тог члана, послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе које указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење. Упозорење се доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. Закона о раду.

Сходно одредби члана 67. став 2. тачка 1. Појединачног колективног уговора туженог бр. ... од 29.08.2014. године, важећег у периоду доношења предметног решења, утврђене су повреде радних обавеза због којих се запосленом може отказати уговор о раду, између осталог, и: неизвршавање и несавесно, благовремено, неквалитетно и немарно извршавање радних обавеза.

Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова бр. ... од 03.09.2014. године, под тачком 31, садржан је опис послова ..., на које радно место је тужилац био распоређен код туженог, па тако, према садржини назначеног члана, у опис послова ... спада да: руководи радом службе и представља службу у оквиру предузећа; организује процес рада у служби; прати, евидентира и верификује рад обављен у служби; предлаже план послова за наредни период и извештава о реализацији плана; парафира, односно потписује сва писмена акта урађена у служби; обавља и друге послове по налогу непосредног руководиоца. У опис послова шефа службе теренске контроле или главног теренског контролора спада, између осталог, на основу одредбе члана 6. став 1. тачка 10. Правилника туженог бр. 6750/1/4, о раду интерне и теренске контроле, да на основу дневног извештаја контролора пише пријаве о повредама радних обавеза возача и рачунополагача ПО или других у предузећу. Пријаве доставља директору ПО, а служби КБО доставља периодично извештаје о пријавама против запослених лица предузећа, као и предузетим дисциплинским мерама. Доставља и извештај о предузетим дисциплинским мерама по пријавама које су поднеле друге службе саобраћајних контролора у предузећу или контроле других превозника.

У поступку је утврђено да је тужилац учинио, својом кривицом, повреду радне обавезе која му је стављена на терет, јер је као ... био упознат са пријавама контролора које се односе на пропусте у раду возача аутобуса ЋЋ и 33, као и кондуктера ВВ, али против њих није поднео пријаву надлежном лицу, односно директору, нити пак било какав извештај о неправилностима у његовом раду, иако је то била његова обавеза, у смислу члана 6. тачка 10. Правилника о раду интерне и теренске контроле туженог, што значи да је пропуштањем извршавања радне обавезе, својом кривицом, учинио повреду радне обавезе прописану одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду (несавесно или немарно извршавање радних обавеза), односно предвиђену чланом 67. став 2. тачка 1. Колективног уговора који је био на снази код туженог у том периоду (неизвршавање и несавесно, неблаговремено, неквалитетно и немарно извршавање радних обавеза), па му је оспореним решењем туженог правилно отказан уговор о раду. Тужени није дужан да тужиоца врати на рад, у смислу одредбе члана 191. Закона о раду, имајући у виду да је оспорено решење туженог, којим му је отказан уговор о раду, законито.

Неосновано се ревизијом тужиоца указује на погрешну примену материјалног права наводима да против тужиоца није вођен кривични поступак за повреду радне обавезе, већ је исти обустављен и да стога није утврђена кривица тужиоца за повреду радне обавезе. Супротно томе, код утврђеног чињеничног стања да је тужилац послове ... обављао у периоду дужем од 15 година, што значи да има дугогодишње искуство у раду на тим пословима и да је свесно пропустио да поднесе пријаву против запослених код којих су контролори констатовали неправилности у раду, о чему тужилац није доставио извештај директору, следи да на страни тужиоца постоји кривица која потврђује отказни разлог. Нису основани наводи ревизије тужиоца којима се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, јер се ревизија из тих разлога не може да изјави, у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци ове пресуде донео у смислу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић